

Den skjulte historie om vers fyrre – nummer syvogtyve

Ezekiel nummer otte

Jeff Pippenger

2026-08-17

Der er ‘tretten’ henvisninger til datoer i Ezekiels Bog; seks vedrører Jerusalem, seks vedrører Egypten og én Tyrus. Alle henvisningerne er placeret inden for rammerne af oprør, som tallet ‘tretten’ symboliserer. Året efter at Ezekiels hustru døde af et slagtilfælde, hvilket markerede begyndelsen på den tredje belejring, blev Ezekiel befalet at tale imod Egypten og fastslå, at det skulle ligge øde i fyrre år.

Og jeg vil gøre Egyptens land øde midt iblandt de lande, som er øde, og hendes byer skal blandt de byer, som er lagt øde, være øde i fyrre år; og jeg vil sprede egypterne blandt folkene og adsprede dem omkring i landene. Men således siger den Herre Gud: Ved enden af fyrre år vil jeg samle egypterne fra de folk, hvortil de blev spredt; og jeg vil vende Egyptens fangenskab og lade dem vende tilbage til Pathros’ land, til deres hjemlands land; og de skal dér være et ringe kongerige. Ezekiel 29:12–14.

Belejringen begyndte i 588 f.Kr., og et år senere, i 587 f.Kr., blev Ezekiel befalet at tale. I vers „sytten“ angiver 571 f.Kr., at Egypten skal gives til Babylon for ydet tjeneste. Bibelkronologer anfører 567 f.Kr. til 527 f.Kr. som den fyrreårige periode, der identificeres i versene, og fra det første domsbudskab, der blev forkyndt i 587 f.Kr., indtil kundgørelsen i vers sytten i 571 f.Kr. om, at Herren havde givet Egypten i Nebukadnezars hånd, finder vi en „syttenårig“ periode.

Nebukadnezars hær førte et langvarigt og vanskeligt felttog mod Tyrus (belejringen varede omkring 13 år, omtrent 586–573 f.Kr.). Soldaterne arbejdede yderst hårdt (ethvert hoved blev skaldet, og enhver skulder blev slidt bar af at bære byrder), men de modtog ingen nævneværdig løn eller noget bytte fra Tyrus selv. På grund af dette ufordelagtige arbejde besluttede Gud at give Egypten til Nebukadnezar som kompensation („løn“) for det arbejde, hans hær udførte mod Tyrus.

Og bliv i det samme hus og spis og drik, hvad de giver; for arbejderen er sin løn værd. Gå ikke fra hus til hus. Lukas 10,7.

Nebukadnezar indtog derfor først Tyrus, og efter den trettenårige belejring blev Egypten givet ham. Før han indtog Tyrus, indtog han Jerusalem i 586 f.Kr.; derpå gennemførte han en belejring af Tyrus i tretten år, og derefter Egypten. Jerusalem blev indtaget i 586 f.Kr., og belejringen af Tyrus begyndte i 586 f.Kr. og varede indtil 573 f.Kr. Tallet tretten er forbundet med De Forenede Stater.

Søster White fortæller os, at Jerusalem i Ezekiels bog repræsenterer den laodikeiske Syvendedags Adventistkirke, og at Nebukadnezar, kongen i nord, repræsenterer den pavelige magt i de sidste dage. I den historiske illustration i kapitel niogtyve er de røvere af dit folk i de sidste dage, som

repræsenterer det pavelige Rom, erobrere af tre enheder i kapitlet. Først indtager han Jerusalem, dernæst Tyrus og til sidst Egypten.

Dommen begynder ved Guds hus, og protestantismens horn i De Forenede Stater bliver først besejret forud for søndagsloven. Det frafaldne protestantismes horn i De Forenede Stater omfatter den laodikeiske syvendedags adventistkirke, som repræsenterer det „tidligere“ pagtfolk, der går forbi, således som det gamle Israel blev det i år 34 og protestanterne i 1844. Det at disse tidligere af Gud udvalgte pagtfolk blev gået forbi i 34 og 1844, er begge fremstillet i den profetiske historie om den tusind og tre hundrede år lange profeti i Daniel 8:14. Dommen begynder med Guds hus, og protestantismens horn dømmes forud for republikanismens horn.

Thi tiden er kommet, da dommen skal begynde med Guds hus; og dersom den først begynder med os, hvad skal enden da blive for dem, som ikke er lydige mod Guds evangelium? 1 Peter 4:17.

Den første omtale af dommen over Egypten findes i det første vers i kapitel niogtyve, og den sidste dato, som Ezekiel nævner i forbindelse med Egypten, findes i vers „sytten“ i det samme kapitel. Kapitlet angiver, at det moderne Rom først overvinder protestantismens horn og dernæst Tyrus, som repræsenterer republikanismens horn, der overvindes ved den nært forestående søndagslov. Når Tyrus (De Forenede Stater) erobres af Nebukadnezar ved søndagsloven, gives også Egypten i hans hånd. På det tidspunkt læges pavedømmets dødssår. Ikke alene læges pavedømmets dødssår da, men Ezekiel oplyser os også om, at dette sker i perioden med den sildige regn.

På den dag vil jeg lade hornet skyde frem for Israels hus, og jeg vil give dig mundens åbning midt iblandt dem; og de skal kende, at jeg er Herren. Ezekiel 29:21.

Jakob og Israel

Esajas påpeger, at Israel skyder knop, blomstrer og fylder hele jorden med frugt. Det er regnen, der frembringer de tre trin: knopskydning, blomstring og frugt bæring, og ifølge Esajas kommer den sildige regn, når den „hårde vind“ standses. Han påpeger endvidere, at Jakobs synd i perioden med knopskydning, blomstring og frugt bæring skal renses bort, og det hebraiske ord, der oversættes med „renses bort“, betyder „sones“.

Med måde, når den skyder frem, vil du gå i rette med den; han holder sin hårde storm tilbage på østenvindens dag. Derfor skal Jakobs misgerning sones; og dette er al frugten af at borttage hans synd: når han gør alle alterets sten som kalksten, der er slået i stykker, skal lundene og billederne ikke blive stående. Esajas 27:8, 9.

Når stridens fire vinde (hans stormvind) holdes tilbage, begynder beseglingen af de hundrede fireogfyrre tusinde, og de vise og de ugudelige inden for adventismen bliver til sidst skilt fra hinanden, og alt dette fuldbyrdes på „østvindens dag“. Beseglingstiden begyndte med et stænk ved 11/9, og den ender med en fuld udgydelse ved søndagsloven, når jorden da fyldes med frugt. Beseglingstiden er en gradvis renselse og udrensning i overensstemmelse med Malakias tre. Men i den syttenårige periode, som repræsenteres af begyndelses- og slutdatoerne i Ezekiel niogtyve, finder erobringen af det sjette rige i Bibelens profeti sted, repræsenteret ved Jerusalem, et symbol

på protestantismens horn—kirken—og Tyrus, et symbol på hornet eller republikanismen—staten. Lige efter afslutningen på den trettenårige belejring af Tyrus finder erobringen af det syvende rige med ti konger, repræsenteret ved Egypten, sted. De tre erobringer af Jerusalem, Tyrus og Egypten finder sted, når „Israels hus’ horn“ skyder frem og får givet en åbning af munden.

Både præsten Ezekiels og præsten Zakarias’ stumhed ophører ved søndagsloven, når både De Forenede Stater og Bileams æsel taler. Herren giver Israels hus „mundens åbning“ ved søndagsloven. Jakobs synder er da blevet udrenset, og hans navn forandres til Israels hus. Det budskab, de forkynnder, er fremstillet ved det tredje vidne om profetisk stumhed, repræsenteret ved Daniel, som da får budskabet i Daniels bog kapitel elleve, hvilket også er Habakkuks syn, der da „taler og ikke lyver“. Ezekiel, Zakarias og Daniel stemmer overens med forkyndelsen af den tredje engels høje råb, ligesom Jeremias gør det i kapitel femten, hvor det loves ham, at han skal være Guds mund, hvis han vil vende tilbage fra den første skuffelse.

Hvorfor er min smerte stadig, og mit sår ulægeligt, så det nægter at blive lægt? Vil du da være for mig som en svigefuld bæk, som vande der svigter? Derfor siger Herren således: Hvis du vender om, vil jeg føre dig tilbage, og du skal stå for mit åsyn; og hvis du udskiller det kostelige fra det ringe, skal du være som min mund; lad dem vende tilbage til dig, men du må ikke vende tilbage til dem. Jeremias 15:18, 19.

Jesus illustrerer enden med begyndelsen, og ved 9/11 frembragte bestænkningen knopper, og Jakobs plante begyndte at vokse; og når til sidst Jakobs misgerning er renset bort, vil Israels hus tale. Fremspiringen ved 9/11, som blev tilvejebragt ved regnen, er et forbillede på en fremspiring ved afslutningen af beseglingstiden, når Israels hus’ „horn“ skyder frem, netop dér hvor frafalden protestantismes og republikanismens horn overvindes af Nebukadnezar.

På dette tidspunkt stilles sondringen mellem protestantismens falske horn i kontrast til protestantismens sande horn, sådan som det er forbilledliggjort ved Arons stav, der sprang ud, i modsætning til de øvrige stammer i Israels stave. De to datoer i Ezekiels kapitel niogtyve identificerer historien om opløftelsen af fanen for de hundrede og fireogfyrre tusind ved den nært forestående søndagslov.

Processen med at skyde knop, blomstre og fylde jorden med frugt begyndte ved den sene regns stænkning på 9/11, ligesom pinsetiden begyndte med, at Kristus åndede nogle få dråber på sine disciple, hvilket førte til pinse, da den fulde udgydelse fandt sted. Knopskydningen på 9/11 ved begyndelsen af Jakobs (bedragerens) udrensning, som er beseglingstiden, var et forbillede på knopskydningen i Israels hus (overvinderen) ved søndagsloven. Knopskydningen ved enden markerer en sondring mellem det tidligere pagtsfolk og de hundrede og fireogfyrre tusinde, ligesom ildens udgydelse på Karmels bjerg gjorde en sondring mellem profeten Elias og Ba'als profeter. Sondringen fremstilles ved en klasse, som profetisk bliver til skamme over et forfalsket budskab om fred og tryghed, og den anden klasse er profetisk glade, og de skal aldrig blive til skamme.

Egyptens seks datoer

Ezekiel angiver fire andre datoer i forbindelse med Egypten, og to af disse datoer markerer det ellefte år, mens de to øvrige datoer markerer fangenskabets tolvte år.

Belejringen i det ellefte år

Og det skete i det ellefte år, i den første måned, på den syvende dag i måneden, at Herrens ord kom til mig og lød således: Menneskesøn, jeg har brækket armen på Farao, Ægyptens konge; og se, den skal ikke forbindes for at læges, så der lægges en bandage om den for at binde den op, for at gøre den stærk nok til at holde sværdet. Ezekiel 30:20, 21.

Og det skete i det ellefte år, i den tredje måned, på den første dag i måneden, at Herrens ord kom til mig og sagde: Menneskesøn, tal til Farao, Egyptens konge, og til hans mangfoldige skare: Hvem ligner du i din storhed? Ezekiel 31:1, 2.

I det ellefte år af fangenskabets bliver Egyptens og Faraos arme brudt, og Babylons arme styrket i kapitel tredive. I det ellefte år i kapitel enogtredive bliver Egyptens fald og dets indvirkning på verden påvist.

Det tolvte år og Jerusalems fald

De to datoer i det tolvte år findes i Ezekiel toogtredive.

Og det skete i det tolvte år, i den tolvte måned, på månedens første dag, at Herrens ord kom til mig og sagde: Menneskesøn, optag en klagesang over Farao, Egyptens konge, og sig til ham: Du er som en ung løve blandt folkene, og du er som et havuhyre i havene; og du brød frem med dine floder og oprørte vandene med dine fødder og gjorde deres floder grumsede. Så siger den Herre Gud: Derfor vil jeg brede mit net ud over dig med en skare af mange folk; og de skal trække dig op i mit net. Ezekiel 32:1–3.

Og det skete også i det tolvte år, på den femtende dag i måneden, at Herrens ord kom til mig og sagde: Menneskesøn, klag over Egyptens mængde, og styr dem ned, både hende og de berømte nationers døtre, til jordens nederste egne sammen med dem, der farer ned i graven. Ezekiel 32:17, 18.

Farao og hans mangfoldighed

I kapitel enogtredive's domsord over Egypten lyder de sidste vers:

Jeg lod folkene skælve ved lyden af hans fald, da jeg styrkede ham ned i dødsriget sammen med dem, der farer ned i afgrunden; og alle Edens træer, Libanons udvalgte og bedste, alle som drikker vand, skal trøstes i jordens nederste egne. Også de fór med ham ned i dødsriget til dem, der er dræbt med sværdet; og de, som var hans arm, som boede i hans skygge midt iblandt hedningerne. Hvem ligner du således i herlighed og i storhed blandt Edens træer? Dog skal du styrtes ned med Edens træer til jordens nederste egne; du skal ligge midt iblandt de uomskårne sammen med dem, der er dræbt med sværdet. Dette er Farao og hele hans mangfoldighed, siger den Herre Gud. Ezekiel 31:16–18.

I kapitel toogtredives domsudsagn over Egypten gentages og uddybes de sidste vers i kapitel enogtrediv, og det omfatter en parallel afsluttende erklæring.

For jeg har udbredt min rædsel i de levendes land; og han skal lægges midt iblandt de uomskårne sammen med dem, der er dræbt med sværdet, ja, Farao og hele hans hob, siger den Herre Gud. Ezekiel 32:32.

De sytten år i kapitel niogtyve

Datoerne inden for den syttenårige periode, som er fremstillet i kapitel niogtyve, identificerer Nebukadnezars erobring af Egypten og en fyrreårig periode med Egyptens ødelæggelse. Fyrre betegner en ørken, som er et forbillede på de tusind år, hvor jorden ligger øde.

Jeg skuede jorden, og se, den var øde og tom; og himlene, og de havde intet lys. Jeg skuede bjergene, og se, de bævede, og alle højene vaklede. Jeg skuede, og se, der var intet menneske, og alle himlens fugle var flygtet. Jeg skuede, og se, det frugtbare land var en ørken, og alle dets byer var nedbrudt for Herrens åsyn og ved hans glødende vrede. For således har Herren sagt: Hele landet skal blive til ødemark; dog vil jeg ikke gøre fuldstændig ende. Jeremias 4:23–27.

Ved afslutningen af de fyrre år med Egyptens ødelæggelse i Ezekiel niogtyve fremstilles de ugudeliges endelige opstandelse og deres endelige tilintetgørelse.

Rædsel og grav og snare kommer over dig, du jordens indbygger. Og det skal ske, at den, som flygter for rædslens larm, skal falde i graven; og den, som kommer op fra gravens midte, skal fanges i snaren; thi himmelens sluser er åbnet, og jordens grundvolde ryster. Jorden sønderbrydes fuldstændigt, jorden opløses helt, jorden røkkes voldsomt. Jorden skal vakle frem og tilbage som en drukkenbolt og flyttes som en hytte; og dens overtrædelse skal hvile tungt på den; og den skal falde og ikke rejse sig igen. Og det skal ske på den dag, at Herren skal hjemsøge de højes hær i det høje og jordens konger på jorden. Og de skal samles sammen, som fanger samles i graven, og de skal lukkes inde i fængslet, og efter mange dage skal de blive hjemsøgt. Esajas 24:17–22.

Budskabet i Ezekiel, som sammenfattes af de seks datoer forbundet med Egypten, identificerer den jordiske dragemagts endelige ødelæggelse, som begynder ved den snart kommende søndagslov og fortsætter helt frem til den endelige tilintetgørelse af de ugudelige egyptere ved afslutningen af årtusindet.

I det profetiske vidnesbyrd når dyret og den falske profet deres ende i ildsøen, som repræsenterer Kristi genkomst, men dragemagts tilintetgørelse i ildsøen finder sted ved slutningen af tusindårsriget.

Og dyret blev grebet, og med det den falske profet, som gjorde tegn for dets øjne, hvormed han forførte dem, der havde modtaget dyrets mærke, og dem, der tilbad dets billede. De blev begge kastet levende i ildsøen, som brænder med svovl. Og de øvrige blev dræbt med hans sværd, han som sad på hesten, det sværd, som udgik af hans mund; og alle himlens fugle blev mætte af deres kød. Åbenbaringen 19:20, 21.

Dyret og den falske profet ender profetisk ved Kristi andet komme, men dragen møder sin skæbne tusind år senere ved Kristi tredje komme.

Og jeg så en engel stige ned fra himlen med nøglen til afgrunden og en stor kæde i sin hånd. Og han greb dragen, den gamle slange, som er Djævelen og Satan, og bandt ham i tusind år, og kastede ham i afgrunden og lukkede den over ham og satte segl på ham, for at han ikke mere skulle forføre folkeslagene, før de tusind år var fuldendt; og derefter skal han løslades for en kort tid. Åbenbaringen 20:1–3.

Det ellefte og tolvte år

Den syttenårige periode, som fremgår af de to dateringer i Ezekiel niogtyve, begyndte i det tiende år af fangenskab og endte i det syvogtyvende år. Budskaberne i kapitel tredive og enogtredive blev fremført i det ellefte år, og de to dateringer, som fremgår af kapitel toogtredive, blev givet i det tolvte år af fangenskab. Den syttenårige periode, som begyndte i det tiende år, omtrent ved begyndelsen af Jerusalems belejring, blev efterfulgt af de to egyptiske budskaber fra det ellefte år, som fremføres i kapitel tredive og enogtredive. Tilsammen repræsenterer de to budskaber fra det ellefte år et budskab umiddelbart forud for søndagsloven. De to andre egyptiske budskaber fra det tolvte år fandt sted ved eller kort efter Jerusalems ødelæggelse i 586/585 f.Kr.

Budskabet om Kristi komme forkyndes som en del af Midnatsråbets budskab, der ved søndagsloven overgår til det høje råbs budskab. To budskaber om Egypten forkyndes før søndagsloven, og to budskaber om Egypten forkyndes ved eller umiddelbart efter søndagsloven. Fordoblingen af de budskaber, der gives i det samme år under belejringen, som kulminerer i Jerusalems ødelæggelse, og de andre to budskaber ved søndagsloven, er et forbillede på den anden engels budskab, hvor der altid er en fordobling.

Et andet budskab efterfølges altid af det tredje budskab.

„Med pen og røst skal vi lade forkyndelsen lyde, idet vi viser deres rækkefølge og anvendelsen af de profetier, som fører os frem til den tredje engels budskab. Der kan ikke være en tredje uden den første og den anden. Disse budskaber skal vi give til verden i publikationer og i foredrag, idet vi i den profetiske histories linje fremviser de ting, som har været, og de ting, som skal komme.“ Selected Messages, bog 2, 104, 105.

Ved det tredje budskab lukkes nådedøren. Nådetiden afsluttes for De Forenede Stater ved søndagsloven, og nådetiden afsluttes for verden, når Mikael står frem. Begge lukkede døre repræsenterer et tredje budskab, som altid forudgås af det andet budskab, der altid er et dobbelt budskab.

Den anden engels bemyndigelse fuldbyrdes, når den forenes med Midnatsråbets budskab. De to budskaber, som udtales over menneskeheden, således som de repræsenteres ved Ezekiels udsagn over Egypten i kapitel tredive og enogtredive, identificerer, hvornår Midnatsråbets budskab forenes med den anden engel, og de to budskaber i kapitel toogtredive identificerer den tredje engels bemyndigelse i det høje råb.

Ezekiels hjul, som skildrer det komplekse samspil mellem menneskelige begivenheder, identificerer den sidste advarsel til menneskeheden, som er den tredje engels advarsel, og den tredje engel består af den første og den anden engels advarsler. Midnatsråbet før søndagsloven og det høje råb efter søndagsloven er fremstillet ved Ezekiels fire datoer, som falder inden for de „syttende“ år mellem kapitel niogtyves alfa- og omega-datoer, der stemmer overens med den skjulte historie i Daniel 11, vers 40, sådan som den er fremstillet i versene 11 til 16 i det samme kapitel.

I Daniels kapitel ti gøres Daniel, ligesom Ezekiel, stum. Daniels stumhed indtræder midt imellem tre berøringer; den første og den tredje berøring kom fra englen Gabriel, og den midterste berøring var Kristi berøring. Daniel er, ligesom Peter mellem Cæsarea Filippi og korset, i midten. I midten så Peter den herliggjorte Kristus, ligesom Daniel gjorde i kapitel ti. Den midterste af de tre engle er det andet budskab, som er en sammensætning af to budskaber.

5. dag i den 4. måned & 1844

I Ezekiels bog, kapitel et, vers et og to, befinder Ezekiel sig på den femte dag i den fjerde måned, hvilket svarer til midten af syvende-månedens-bevægelsen i 1844. Ezekiel befinder sig midtvejs mellem den 19. april og den 22. oktober 1844, ligesom Samuel Snow, budbringeren for Midnatsråbet i 1844, gjorde, da han fremlagde sit første klare syn på budskabet i Boston, 93 dage efter den 19. april og 93 dage før døren blev lukket den 22. oktober 1844. Samuel Snow var i Boston den 21. juli 1844, midtvejs i syvende-månedens-bevægelsen, uvidende om, at han profetisk stod sammen med Peter på Forklarelsens Bjerg, med Ezekiel i det tredivte år af den syttende jubelcyklus og med Daniels anden berøring under spejlsynets syn i kapitel ti. 2026 repræsenterer det syvogfyrretyvende år af den halvfjerdsindstyvende jubelcyklus, som afsluttes i 2028.

Tyrus

Før vi vender tilbage til dateringen af Ezekiels seks henvisninger til Jerusalem, bør vi først identificere den ene datering, der blev forkyndt imod Tyrus.

Og det skete i det ellefte år, på månedens første dag, at Herrens ord kom til mig og lød således: Menneskesøn, fordi Tyrus har sagt om Jerusalem: Ha! hun er knust, hun som var folkenes porte; hun er vendt til mig; jeg skal fyldes, nu da hun er lagt øde. Derfor siger den Herre Gud således: Se, jeg er imod dig, Tyrus, og jeg vil lade mange folkeslag drage op imod dig, ligesom havet lader sine bølger stige op. Og de skal ødelægge Tyrus' mure og nedbryde hendes tårne; jeg vil også skrabe hendes støv bort fra hende og gøre hende lig en nøgen klippe. Hun skal blive et sted til at udbrede garn midt i havet; for jeg har talt det, siger den Herre Gud; og hun skal blive til bytte for folkeslagene. Og hendes døtre, som er på marken, skal dræbes med sværd; og de skal kende, at jeg er Herren. For således siger den Herre Gud: Se, jeg fører Nebukadrezzar, Babylons konge, kongers konge, imod Tyrus fra nord med heste og vogne og ryttere og skarer og meget folk.

Han skal dræbe dine døtre på marken med sværdet; og han skal opføre en skanse imod dig og kaste en vold op imod dig og løfte skjoldet imod dig. Og han skal rette krigsmaskiner mod dine mure, og med sine økser skal han nedbryde dine tårne. På grund af mængden af hans heste skal

deres støv dække dig; dine mure skal ryste ved larmen af rytterne og hjulene og vognene, når han drager ind gennem dine porte, som man drager ind i en by, hvori der er slået en breche. Med hovene af sine heste skal han nedtræde alle dine gader; han skal dræbe dit folk med sværdet, og dine stærke garnisoner skal styrte til jorden. Og de skal tage dine rigdomme som bytte og gøre rov af dine handelsvarer; og de skal nedbryde dine mure og ødelægge dine prægtige huse; og de skal kaste dine sten og dit tømmer og dit støv midt i vandet. Og jeg vil bringe lyden af dine sange til ophør; og lyden af dine harper skal ikke mere høres. Og jeg vil gøre dig lig en nøgen klippetop; du skal blive et sted, hvor man breder net ud; du skal ikke genopbygges mere; thi jeg, Herren, har talt det, siger den Herre Gud.

Så siger den Herre Gud til Tyrus: Skal ikke øerne skælve ved lyden af dit fald, når de sårede skriger, når slagtingen sker i din midte? Da skal alle havets fyrster stige ned fra deres troner og lægge deres kapper bort og tage deres broderede klæder af; de skal iføre sig bæven; de skal sidde på jorden og skælve hvert øjeblik og være forfærdede over dig. Og de skal istemme en klagesang over dig og sige til dig: Hvor er du dog ødelagt, du som var beboet af søfarende mænd, den navnkundige by, som var stærk i havet, hun og hendes indbyggere, som indgød rædsel hos alle dem, der færdedes der! Nu skal øerne skælve på din falds dag; ja, øerne, som er i havet, skal forfærdes ved din bortgang. For således siger den Herre Gud: Når jeg gør dig til en øde by ligesom de byer, der ikke er beboede; når jeg lader havdybet stige op over dig, og de store vande dækker dig; når jeg styrter dig ned med dem, der farer ned i graven, til fortidens folk, og sætter dig i jordens dybder, på steder, der fra gammel tid har ligget øde, sammen med dem, der farer ned i graven, for at du ikke mere skal være beboet; og jeg lader herlighed bo i de levendes land; da vil jeg gøre dig til en rædsel, og du skal ikke være mere; om der end søges efter dig, skal du dog aldrig mere findes, siger den Herre Gud. Ezekiel 26:1–21.

Budskabet om Tyrus blev forkyndt det år, da Jerusalem blev ødelagt, og det repræsenterer omstyrtelsen af det sjette rige i Bibelens profeti ved den snart kommende søndagslov. Ved søndagsloven glæder De Forenede Stater (Tyrus) sig profetisk, fordi det har omstyrtet Jerusalem, som Søster White identificerer som den laodikeiske syvendedags adventistkirke, og som Ezekiel kalder „folkets porte“. Tyrus angiver, at Jerusalem „var“ folkets porte i datid. En „port“ er profetisk en kirke.

Og han blev grebet af frygt og sagde: Hvor frygtindgydende er dette sted! Dette er intet andet end Guds hus, og dette er himmelens port. Og Jakob stod tidligt op om morgenen og tog stenen, som han havde lagt under sit hoved, og rejste den som en stenstøtte og hældte olie over dens top. Og han gav dette sted navnet Betel; men den by hed først Luz. 1 Mosebog 28:17–19.

Ordet „Betel“ betyder Guds hus, og Tyrus fryder sig over, at det har tvunget den laodikeiske Syvendedags Adventistkirke til at acceptere håndhævelsen af tilbedelsen af solen. Men til trods for den vildledte fejring hos dem, der håndhæver tilbedelsen af solen, erklærer Gud gennem Ezekiel: „Se, jeg er imod dig, Tyrus, og jeg vil lade mange folkeslag drage op imod dig, som havet lader sine bølger rejse sig. Og de skal ødelægge Tyrus’ mure og bryde hendes tårne ned.“

„Tyrus’ mure“ repræsenterer Tyrus’ beskyttelse. En „mur“ er symbolet på De Ti Bud.

„Profeten beskriver her et folk, som i en tid med almindeligt frafald fra sandhed og retfærdighed søger at genoprette de principper, der er grundlaget for Guds rige. De er dem, der udbedrer det brud, som er blevet gjort i Guds lov—den mur, som Han har sat omkring sine udvalgte til deres beskyttelse, og hvis forskrifter om retfærdighed, sandhed og renhed de ved lydighed skal have som deres vedvarende værn.“ Prophets and Kings, 677.

Guds lov er en beskyttelsesmur, men mure i flertal repræsenterer de to principper, som „beskyttede“ og frembragte Tyrus’ velstand og succes, et symbol på De Forenede Staters republikanske horn.

“Og det havde to horn ligesom et lam.’ De lamlignende horn angiver ungdom, uskyld og mildhed og repræsenterer på passende vis De Forenede Staters karakter, da nationen blev fremstillet for profeten som ‘stigende op’ i 1798. Blandt de kristne landflygtige, som først flygtede til Amerika og søgte et tilflugtssted fra kongelig undertrykkelse og præstelig intolerance, var der mange, som besluttede at oprette en regering på det brede grundlag af borgerlig og religiøs frihed. Deres anskuelser fandt udtryk i Uafhængighedserklæringen, som fremsætter den store sandhed, at ‘alle mennesker er skabt lige’ og er udrustet med den umistelige ret til ‘liv, frihed og stræben efter lykke’. Og Forfatningen garanterer folket retten til selvstyre ved at fastsætte, at repræsentanter valgt ved folkets stemme skal vedtage og håndhæve lovene. Frihed til religiøs tro blev også indrømmet, idet enhver fik tilladelse til at tilbede Gud i overensstemmelse med sin samvittigheds tilskyndelser. Republikanisme og protestantisme blev nationens grundlæggende principper. Disse principper er hemmeligheden bag dens magt og fremgang. De undertrykte og nedtrådte overalt i kristenheden har vendt sig mod dette land med interesse og håb. Millioner har søgt til dets kyster, og De Forenede Stater er steget til en plads blandt jordens mægtigste nationer. ...”

“Symboles lammeligende horn og dragerøst peger på en slående modsigelse mellem den nations bekendelser og dens praksis, som således fremstilles. Nationens ‘tale’ er dens lovgivende og dømmende myndigheders handling. Ved en sådan handling vil den gøre disse liberale og fredelige principper til løgn, principper, som den har fremsat som grundlaget for sin politik. Forudsigelsen om, at den vil tale ‘som en drage’ og udøve ‘hele den første beasts magt’, forudsiger tydeligt en udvikling af den ånd af intolerance og forfølgelse, som blev åbenbaret af de nationer, der fremstilles ved dragen og det leopardlignende dyr. Og udsagnet om, at dyret med de to horn ‘får jorden og dem, som bor derpå, til at tilbede det første dyr’, viser, at denne nations myndighed skal udøves til at håndhæve en eller anden overholdelse, som skal være en hyldesthandling over for pavedømmet.”

„En sådan handling ville stå i direkte modstrid med principperne for denne regering, med ånden i dens frie institutioner, med Uafhængighedserklæringens direkte og højtidelige erklæringer og med Forfatningen. Nationens grundlæggere søgte med visdom at værne imod kirkens anvendelse af verdslig magt med dens uundgåelige følge — intolerance og forfølgelse. Forfatningen bestemmer, at »Kongressen må ikke vedtage nogen lov angående oprettelsen af en religion eller forbydelsen af dens frie udøvelse«, og at »ingen religiøs prøve nogen sinde skal kræves som betingelse for noget embede eller nogen offentlig tillidspost under De Forenede Stater«. Kun ved åbenlys krænkelse af disse værn om nationens frihed kan nogen

religiøs overholdelse håndhæves ved civil myndighed. Men uoverensstemmelsen i en sådan handling er ikke større end den, der fremstilles i symbolet. Det er dyret med lammehorn — i bekendelse rent, mildt og uskadeligt — som taler som en drage.“ The Great Controversy, 441, 442.

De Forenede Staters grundvold er repræsenteret ved Uafhængighedserklæringen og Forfatningen, som repræsenterer henholdsvis protestantismen og republikanismen. Beskyttelsens og velstandens »mure« er republikanismen og protestantismen, og ved søndagsloven omstyrtes principperne i både Uafhængighedserklæringen og Forfatningen, for Nebukadnezar »skal rette krigsmaskiner mod dine mure, og med sine økser skal han bryde dine tårne ned.«

Ved søndagsloven bliver alle „tårnene“ nedbrudt, og et tårn er et symbol på en kirke, hvis grundlæggende filosofi er kendetegnet ved menneskets bestræbelse på at frelse sig selv. Om Nimrod, den store oprører, og hans tårn bliver vi oplyst i Prophets and Kings: „Da tårnet var delvis fuldført, blev en del af det taget i brug som bolig for bygningsmændene; andre rum, prægtigt møblerede og udsmykkede, var viet til deres afguder. Folket glædede sig over deres fremgang, priste guder af sølv og guld og satte sig op imod himlens og jordens Hersker.“ Ved søndagsloven glæder Tyrus sig over, at Jerusalem er blevet omstyrtet, men nationalt frafald efterfølges af national undergang, og kongen i nord vil da nedbryde De Forenede Staters mure og tårne.

Vi vil begynde at gennemgå de seks datoer for Jerusalem i Ezekiel i den næste artikel.